

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ, ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΗΣ 4^{ΗΣ} ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΈΚΘΕΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΚΥΠΡΟΥ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ-ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ,
ΣΤΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 16.10.2016**

Πανιερότατε,
Κυρίες και κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά βρίσκομαι σήμερα μαζί σας, για την τέλεση των εγκαινίων της 4ης Διεθνούς Έκθεσης Βιβλίου Κύπρου, την οποία διοργανώνει η Ιερά Μητρόπολη Κωνσταντίας–Αμμοχώστου και τελεί υπό την αιγίδα του προέδρου της Δημοκρατίας Νίκου Αναστασιάδη, αλλά και του μακαριστάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου. Σας μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς του προέδρου και την λύπη του για την αδυναμία του να εγκαινιάσει ο ίδιος την έκθεσή σας, όπως ήταν και η επιθυμία του. Δυστυχώς, λόγοι πέραν της θέλησής του κατέστησαν αδύνατη την παρουσία του.

Η πρωτοβουλία σας είναι άξια συγχαρητηρίων. Ιδιαίτερα συγχαρητήρια απευθύνω στον εμπνευστή της ιδέας, τον καταξιωμένο μητροπολίτη Κωνσταντίας – Αμμοχώστου, κ. Βασίλειο.

Το γεγονός ότι το θέμα της φετινής Έκθεσης Βιβλίου, είναι ο «Πολιτισμός της Ειρήνης» συνιστά ισχυρό συμβολισμό, και εκπέμπει ένα διαχρονικό και συνάμα επίκαιρο μήνυμα με αφορμή την κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή μας της Μέσης Ανατολής, αλλά και στην ίδια μας την πατρίδα.
Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Ο τίτλος της έκθεσης είναι δηλωτικός μιας σκληρής πραγματικότητας που βιώνουμε τις τελευταίες δεκαετίες ως γείτονες της πιο εύφλεκτης, ίσως, περιοχής του κόσμου και ως κάτοικοι μιας ημικατεχόμενης χώρας.

Ο όρος πολιτισμός ειρήνης είναι εμπνευσμένος από τη Δήλωση της Σεβίλλης για τη Βία, που εκπονήθηκε το 1986 από επιστήμονες απ' όλον τον κόσμο, και η οποία δήλωσε επιστημονικά και κατηγορηματικά ότι ο πόλεμος δεν καθορίζεται από γονίδια, βίαιους εγκεφάλους, ανθρώπινη φύση ή ένστικτα, αλλά είναι μάλλον μια κοινωνική εφεύρεση. Επομένως, «το ίδιο είδος που εφηύρε τον πόλεμο είναι ικανό να εφεύρει την ειρήνη».

Στην διακήρυξη «του έτους 2000 ως Διεθνούς Έτους για τον Πολιτισμό Ειρήνης» και της «δεκαετίας 2001-2010 ως Διεθνούς Δεκαετίας για έναν Πολιτισμό Ειρήνης και Μη Βίας για τα Παιδιά του Κόσμου», η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών όρισε τον πολιτισμό ειρήνης ως «...τις αξίες, τις στάσεις και τις συμπεριφορές οι οποίες αντανakλούν και εμπνέουν κοινωνική αλληλεπίδραση και καταμερισμό και βασίζονται στις αρχές της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της δημοκρατίας, σε όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ανοχή και την αλληλεγγύη, οι οποίες απορρίπτουν τη βία και προσπαθούν να αποτρέψουν τις συγκρούσεις αντιμετωπίζοντας τις πρωταρχικές αιτίες τους για να λύσουν τα προβλήματα μέσω του διαλόγου και της διαπραγμάτευσης και που εγγυώνται την πλήρη άσκηση όλων των δικαιωμάτων και

των μέσων να συμμετέχουν πλήρως στην διαδικασία ανάπτυξης της κοινωνίας τους.»

Δηλαδή: ο πολιτισμός ειρήνης βασίζεται στις παγκόσμιες αξίες του σεβασμού της ζωής, της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, της ανοχής, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότητας μεταξύ των ανδρών και των γυναικών.

Έτσι το έτος 2000 ήταν μια αφετηρία για μια σημαντική κινητοποίηση - ένα οικουμενικό κίνημα για έναν πολιτισμό ειρήνης για:

να ενθαρρύνει έναν πολιτισμό ειρήνης μέσω της εκπαίδευσης,

να προωθήσει βιώσιμη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη,

να προωθήσει το σεβασμό όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πολλά άλλα, και τέλος,

να προωθήσει τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια.

Θα μιλήσω λίγο μόνο για την τελευταία στρατηγική.

Μέσα από τις φλόγες του πολέμου που ζώνουν την περιοχή μας, αναδεικνύεται ο ρόλος που η Κύπρος μπορεί να διαδραματίσει ως σταθεροποιητικός παράγοντας στη σημαντική και ταραχώδη Ανατολική Μεσόγειο. Η εξεύρεση υδρογονανθράκων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη της Κυπριακής Δημοκρατία αναμφισβήτητα ενισχύει τη στρατηγική σημασία της χώρας μας στην κρίσιμη αυτή περιοχή της γης. Η Κύπρος αποτελεί μοναδικό προβλέψιμο και αξιόπιστο εταίρο της Ευρώπης, της Αμερικής, του Ισραήλ, της Αιγύπτου και άλλων παραδοσιακών φίλων, στην Ανατολική Μεσόγειο. Η Κύπρος συνιστά τη μοναδική χώρα που μπορεί να αποτελέσει γέφυρα μεταξύ χωρών όπως η Αίγυπτος, ο Λίβανος, το Ισραήλ, η Ιορδανία, η Παλαιστίνη, αλλά και η Τουρκία σε περίπτωση λύσης του Κυπριακού.

Στο παγκόσμιο περιβάλλον γενικά, τα κράτη κινούνται με σχεδόν αποκλειστικό γνώμονα την εξυπηρέτηση των στρατηγικών τους συμφερόντων. Ζούμε σε ένα άναρχο διεθνές σύστημα και όσο κυνικό και αν ακούγεται, ήταν πολύ ορθό αυτό που από καιρό έχει διατυπωθεί, ότι τα κράτη κινούνται με αποκλειστικό κίνητρο να εξυπηρετήσουν στρατηγικούς στόχους και επιδιώξεις. Αυτό ισχύει ειδικότερα για τα μεγάλα κράτη.

Τι γίνεται όμως στην περίπτωση ενός μικρού κράτους όπως η Κυπριακή Δημοκρατία, η οποία μάλιστα βρίσκεται σε μια ιδιαίτερως στρατηγικής σημασίας περιοχή και μάλιστα με το ένα τρίτο του εδάφους της υπό κατοχή;

Χωρίς να παραγνωρίζουμε αξίες και αρχές, θα πρέπει να συμπεριφερόμαστε επιμετρώντας αυτό το πραγματικό δεδομένο, που είναι το κύριο χαρακτηριστικό του άναρχου διεθνούς συστήματος που βιώνουμε. Θα πρέπει δηλαδή να κινούμαστε με κύριο στόχο την εξυπηρέτηση στρατηγικών μας συμφερόντων μέσα από τη μεγαλύτερη δυνατή ταύτιση των συμφερόντων μας με τις χώρες εκείνες που μπορούν και επιθυμούν να μας βοηθούν να πετύχουμε τους στόχους μας. Κανείς δεν πρόκειται να μας βοηθήσει, κανείς δεν μας βοηθά, κανείς δεν μας αντιμετωπίζει

ως σύμμαχο, αν κάτι τέτοιο δεν εξυπηρετεί στρατηγικά του συμφέροντα και επιδιώξεις.

Όσο κυνικό και αν ακούγεται, είναι η ψυχρή πραγματικότητα και έτσι θα πρέπει να συμπεριφερόμαστε και εμείς. Σκοπός μας θα πρέπει να είναι η συνεχής προσπάθεια συνταύτισης συμφερόντων, χωρίς να αποκλείουμε δυνατούς παίκτες της διεθνούς σκακιέρας, οι οποίοι έχουν την δυνατότητα και την επιθυμία να υποβοηθήσουν στην επίτευξη των στρατηγικών μας στόχων.

Αυτό, εξάλλου, θα πρέπει να έχουμε διδαχτεί μετά από σαράντα δύο χρόνων κατοχής και μάταιης αναζήτησης λύσης του προβλήματός μας.

Δεν δικαιούμαστε και δεν δικαιούται κανείς να εθελουφλεί μπροστά στους κινδύνους. Δεν δικαιούμαστε να κωφεύουμε στο κάλεσμα των γενεών που σβήνουν στην προσφυγιά. Και αυτό δεν το λέμε μόνο για τους Ελληνοκύπριους, αλλά και για τους Τουρκοκύπριους. Διότι οι αρνητικές συνέπειες δεν είναι μόνο σε βάρος των Ελληνοκυπρίων, είναι και σε βάρος των Τουρκοκυπρίων που σταδιακά καθίστανται μειοψηφία και απειλούνται με πλήρη εξαφάνιση. Όταν ο χρόνος, οι συγκυρίες και οι προσφερόμενες συμμαχίες αφήνονται ανεκμετάλλετες και αναξιοποίητες, δεν είναι ο καλύτερος σύμμαχος για τα εθνικά μας συμφέροντα.

Οφείλουμε να συμπεριφερθούμε με τη μέγιστη σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Μόνον έτσι θα επιτύχουμε το στόχο μας και θα απαλλάξουμε την πατρίδα μας από το άλγος της κατοχής. Να καταλήξουμε σε μια λύση που θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες μας και δεν θα παραγνωρίζει, βέβαια, και τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων.

Πρέπει να καταλάβουμε πως είμαστε καταδικασμένοι από την Ιστορία αλλά και τη γεωγραφία να είμαστε συγκάτοικοι και αυτή την πραγματικότητα και αυτή τη συγκυρία δεν την αρνούμαστε. Μαζί θα καλλιεργήσουμε τον Πολιτισμό της Ειρήνης, μαζί θα βιώσουμε τα καλά της ειρήνης, μαζί θα αποτρέψουμε τις τραυματικές εμπειρίες που ζήσαμε εμείς και οι πρόγονοί μας και δεν θέλουμε να ζήσουν, ποτέ ξανά τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ και σας εύχομαι κάθε επιτυχία.